

Хвали, душе моя...

Туренкова

Хва - ли, ду - ше мо - я, Го - спо - да. Вос - хва -

лю Го - спо - да в жи - во - те мо - ем. По - ю

Бо - гу мо - е - му дон - де - же есмь. Не на -

дей - те - ся на кня - зи, на сы - ны че - ло - ве - че - ски -

я, в них же несть спа - се - ни - я, и - зы - дет дух е - го и

воз - вра - тит - ся в зем - лю сво - ю. В той день по - гиб -

нут вся по - мы - шле - ни - я е - го. Бла - жен, е - му же

Бог И - а - ковль по - мощ - ник е - го, у - по -

ва - ни - е е - го на Го - спо - да Бо - га сво - е -

го, со - твор - ша - го не - бо и зем - лю, мо - ре и вся

я - же в них: хра - ня - ща - го и - сти - ну

в век, тво - ря - ща - го суд о - би - ди - мым, да -

ю - ща - го пи - щу ал - чу - щим. Го - сподь ре - шит о - ко -

ван - ны - я, Го - сподь у - муд - ря - ет слеп - цы, Го - сподь воз -

во - дит низ - вер - жен - ны - я. Го - сподь лю - бит пра - вед - ни -

ки, Го - сподь хра - нит при - шель - цы, си - ра и вдо -

ву при - и - мет и путь гре - шных по - гу -

бит. Во - ца - рит - ся Го - сподь во

век, Бог твой, Си - о - не, в род и род.